

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Obdo/70/2019                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8717200775                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.02.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ľubomíra Kúdelová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:8717200775.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: MUDr. A. M., nar. X. B. XXXX, bytom N., zastúpeného JUDr. Michalom Petrikom, advokátom, so sídlom Francisciho 25, 058 01 Poprad, proti žalovanej: MDDr. I.K., nar. XX. X. XXXX, bytom T., zastúpenej advokátskou kanceláriou Ž&Ž LEGAL, s.r.o., so sídlom Okružná 65, 058 01 Poprad, IČO: 51 242 095, o zaplatenie 21 058,64 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 16Cb/12/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. októbra 2018, č. k. 3Cob/55/2018-216, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom zo 25. októbra 2018, č. k. 3Cob/55/2018-216 potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 16. apríla 2018, č. k. 16Cb/12/2017-131, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy vo výške 21 058,64 eur s príslušenstvom zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie jasne, dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia odvolací súd doplnil, že platby od zdravotných poisťovní sú príjmom obchodnej spoločnosti a nie žalovanej, ktorá pri podpise Zmluvy o prevode obchodného podielu ako jeho nadobúdatelka nebola spoločníčkou a ani konateľkou. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná svoj záväzok uznala mailom, krajský súd uviedol, že uznať záväzok môže len tá osoba, ktorá je na splnenie záväzku zaviazaná, pričom v čase uzatvorenia zmluvy žalovaná nebola oprávnená konať za spoločnosť. Ustanovenie bodu 5.2. Zmluvy o prevode obchodného podielu - z ktorého žalobca odvodzoval žalovaný nárok - podľa krajského súdu svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, následkom čoho je absolútna neplatnosť predmetného zmluvného ustanovenia.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 26. februára 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal,

aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, resp. písm. b/ C. s. p.

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v tom, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ustanovením § 219 ods. 2 C. s. p., keď pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na dobu viac ako 30 dní a zároveň mu nedoručil rozsudok na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, ale mu ho odoslal až 2 dni po jeho vyhlásení. Takýto nezákonný postup súdu je podľa žalobcu v rozpore so zásadou kontroly a je prejavom tzv. tajnej justície. Tvrdená vada zmätočnosti mala byť podľa žalobcu naplnená aj nepreskúmateľnosťou rozhodnutí súdov nižšej inštancie; porušením zásady rovnosti zbraní - keď sa v mene žalovanej pojednávania na súde prvej inštancie zúčastnila splnomocnená advokátka, ako aj jej koncipientka, hoci splnomocnenie na zastupovanie koncipientke nebolo udelené; ako aj tým, že žalovaná udelila splnomocnenie na zastupovanie v konaní advokátke - fyzickej osobe, pričom po doručení rozsudku súdu prvej inštancie začala v mene žalovanej konať právnická osoba Ž&Ž LEGAL, s.r.o., v dôsledku mu po podaní odvolania neboli doručené vyjadrenia právnej zástupkyne žalovanej, ale inej osoby, ktorá v konaní nemohla vystupovať, a preto malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.2. Nesprávne právne posúdenie namietal žalobca v závere konajúcich súdov o absolútnej neplatnosti bodu 5.2. zmluvy, ktoré je v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu v otázkach aplikácie ustanovení § 34, § 35 a § 37 Občianskeho zákonníka a § 266 Obchodného zákonníka, pričom ustanovenie § 266 Obchodného zákonníka súdy nižšej inštancie vôbec neaplikovali, hoci bolo pre rozhodnutie vo veci podstatné. Dovolateľ súdom nižšej inštancie vytýkal, že neuviedli, v čom vidia rozpor predmetného zmluvného ustanovenia so zákonom. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že ustálená súdna prax jednoznačne stanovuje prioritu skutočnej vôle účastníkov pred formálnym prejavom, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare), Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) a súdov Českej republiky.

3. Žalovaná vo vyjadrení z 15. mája 2019 navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. dovolací súd úvodom uvádza, že do jeho prieskumnej právomoci nespadá preskúmavanie akýkoľvek prípadných procesných pochybení súdu prvej inštancie, ale len tých, ktoré strana namietala v odvolaní, avšak odvolací súd ich pri svojom rozhodovaní neodstránil. Odstraňovanie prípadných procesných nedostatkov súdu prvej inštancie totiž patrí primárne do právomoci odvolacieho (a nie dovolacieho) súdu. V tejto súvislosti ostávajú naďalej aktuálne závery vyplývajúce z judikátu č. R 39/1993.

5.1. Z uvedeného dôvodu dovolací súd nie je oprávnený preskúmať tie dovolacie námietky žalobcu, ktoré sa týkajú údajného postupu súdu prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 219 ods. 2 C. s. p. a údajného porušenia princípu rovnosti zbraní v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko predmetné námietky žalobca v spore kvalifikovane zastúpený advokátom neuplatnil v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie.

6. Vo vzťahu k ďalším námietkam žalobcu, ktorými odôvodňoval existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že je nevyhnutné, aby išlo o nesprávny procesný postup zo strany odvolacieho súdu. Pokiaľ žalobca namietal - že po doručení rozsudku súdu prvej inštancie začala v mene žalovanej konať právnická osoba Ž&Ž LEGAL, s.r.o., v dôsledku čoho mu po podaní odvolania neboli doručené vyjadrenia právnej zástupkyne žalovanej, ale inej osoby - dovolací súd konštatuje, že v rámci predmetnej námietky absentuje akékoľvek namietanie nesprávneho procesného postupu súdov nižšej inštancie. Preto je predmetná argumentácia pre posúdenie prípustnosti dovolania irelevantná. Dovolací súd pritom poukazuje na to, že konateľkou obchodnej spoločnosti Ž&Ž LEGAL, s.r.o. je

advokátka, ktorej žalovaná udelila splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom spore.

7. Rovnako tak nemôže obstať ani námietka týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozhodnutí súdov nižšej inštancie. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu konštatuje, že predmetná námietka nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. automaticky v každom jednom prípade, keď sa neúspešná strana nestotožní s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie). Naopak k posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Na mieste je tak reštriktívny prístup a rovnako tak platí, že nie je možné posudzovať odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu izolovane, ale v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže obidve rozhodnutia tvoria jeden celok. Uvedené platí osobitne v prípadoch, ak odvolací súd pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie postupuje podľa § 387 ods. 2 C. s. p.

7.1. Prípustnosť dovolania na základe tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p., t. j. namietat nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

7.2. V rozhodovanom spore podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie, ktorá by mohla založiť prípustnosť dovolania, keďže ani samotný dovolateľ neuviedol, akým vyššie uvedeným spôsobom malo byť zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces tvrdeným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore. Už v uznesení z 11. apríla 2019, sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamena právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

8. Na základe vyššie uvedeného (viď body 6. a 7. vyššie) dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

9. V časti, v ktorej malo byť dovolanie žalobcu prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

9.1. Už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016 vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolateľa, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil a akým spôsobom ju posúdiť mal. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu nepostačuje citovanie jednotlivých zákonných ustanovení, prípadne súdnych rozhodnutí (často aj nesúvisiacich s predmetom sporu), ale je povinnosťou dovolateľa zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého (ne)správnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu.

9.2. Ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako

mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018). Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo predstavuje zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

10. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalobcu v časti, v ktorej mal namietat' nesprávne právne posúdenie, predmetné náležitosti neobsahuje. Dovolateľ neuviedol právnu otázku, ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí meritorne posudzovať, a túto nie je možné zistiť ani z obsahu podaného dovolania. Rovnako tak žalobca neuviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a ani nekonkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť. Citovanie z jednotlivých súdnych rozhodnutí najvyššieho súdu a ústavného súdu nemožno považovať za argumentáciu dovolateľa, v ktorej má byť obsiahnuté, ako mal odvolací súd správne vyriešiť. Dovolateľ - hoci je zastúpený advokátom - rezignoval na prednesenie akejkoľvek vlastnej právnej argumentácie a obmedzil sa len na citovanie časti odôvodnení rozhodnutí najvyššieho súdu a ústavného súdu.

10.1. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že žalobca nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie).

11. Záverom len ako poznámku dáva dovolací súd do pozornosti, že celá argumentácia žalobcu sa týkala len výkladových pravidiel zameraných na zistenie obsahu konkrétneho zmluvného ustanovenia. Táto argumentácia dovolateľa tak nesmerovala proti právnym záverom súdov nižšej inštancie, ale spochybňovala len ich skutkové závery. V tejto súvislosti platí, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie skutkových, a nie právnych otázok (v podrobnostiach viď aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017). Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie ústavného súdu z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017 ako zjavne neopodstatnená, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

11.1. Dovolací súd nie je oprávnený uskutočňovať výklad medzi stranami sporu uzatvorenej zmluvy, resp. jej jednotlivých ustanovení. Taktiež dovolací súd nemôže posudzovať, či konkrétne zmluvné dojednanie je alebo nie je určité, prípadne či je zrozumiteľné alebo nie. K tomu dovolací súd len poznamenáva, že samotný výklad zmluvy (vrátane jej príloh) a v nej dojednaných pojmov, ako aj naplnenie predpokladov ich existencie, či posúdenie povahy týchto úkonov, predstavuje zisťovanie obsahu zmluvy ako súčasť skutkového stavu veci, a teda nejedná sa o preskúmavanie správnosti alebo nesprávosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (k tomu viď aj 4Obdo/45/2017).

11.2. Rovnako tak v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/27-28/2019 (ktoré je aplikovateľné na rozhodovanú vec - pozn.) dovolací súd uviedol, že „pokiaľ súd zisťuje obsah zmluvy, a to aj za pomoci výkladu prejavov zmluvných strán v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rieši skutkové otázky. Výsledkom tejto činnosti súdu sú skutkové zistenia a z nich vyvedené skutkové závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver súdu tvoriaci podstatu tohto výsledku, nemožno považovať za právne posúdenie. Pri riešení skutkovej otázky sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté. Pokiaľ súd na základe výsledkov dokazovania zisťuje obsah právneho úkonu, oboznamuje sa s tým, čo a ako je v právnom úkone vyjadrené a v spojitosti s tým posudzuje určitosť a zrozumiteľnosť vyjadrenia vôle zmluvných strán, sú výsledkom tohto zisťovania skutkové závery.“

12. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. (viď bod 8. vyššie) pri súčasnom nevymedzení

dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. (viď bod 10.1. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.